

[Nør Christensen]

og grundig diskussion om, hvorvidt den nyudnævnte økonomiminister nu skulle have en positiv eller en knap så positiv behandling. Efter disse grundige overvejelser er vi nået til, at vi vil støtte økonomiministeren under udvalgsarbejdet.

Jeg kan jo ikke henvise til, hvad vi sagde under den seneste debat, for da var vi ikke med – det var dengang, vi var knap så mange til at gøre arbejdet – men jeg kan sige, at vi har gennemgået forslaget og kan tilslutte os, at man foretager en regulering med disse jævne mellemrum. Som jeg har sagt, er det sket nogle gange tidligere, og det er også en kendsgerning, at dette er et led i finanslovsaftalen. Der er jo tale om en genfremsættelse.

Jeg har forstået på debatten her i dag, at Socialdemokratiet måske havde nogle tekniske problemer – sådan måtte jeg opfatte det. Under min gennemgang af lovforslaget, kan jeg sige, har jeg ikke følt, at der var tekniske problemer i dette, men det er muligt, at der er det, og det vil vi gerne have lov til at se på under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg gerne stille økonomiministeren det helt konkrete spørgsmål: Hvor meget snydes pensionisterne for?

Det er jo ikke et helt ligegyldigt spørgsmål, i hvert fald ikke når man tænker i politiske baner – men man skal selvfølgelig også tænke i økonomiske baner. Er det sådan, økonomiminister, at pensionisterne snydes? Og i givet fald vil jeg gerne have at vide hvor meget og hvordan.

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke for den helt overvejende positive tilslutning til lovforslagene. Den kommer jo ikke overraskende, for da de tilsvarende lovforslag var til behandling tidligere på året, i januar og marts, var der også overvejende tilslutning til dem.

Hr. Lykketoft rejste spørgsmålet om overhænet på de 1,2 pct. Det spørgsmål har tidligere været drøftet, og jeg er enig med hr. Lykketoft i, at den bedste måde at klare det problem på er i forbindelse med den fastsættelse af grænserne for pensionisterne, som senere kommer til behandling her i salen og derefter i Skatteudvalget. Så vidt jeg er orienteret i øjeblikket, vil det pågældende lovforslag blive fremsat på tirsdag.

Der er flere, som har været inde på, at lovforslaget i det væsentligste er uændret, men man vil i bemærkningerne se, at der dog er foretaget en konsekvensændring i lovforslaget om investeringsfonds. Jeg er ikke bekendt med andre ændringer, men jeg skal selvfølgelig være villig til at betjene medlemmerne, såfremt der skulle være andre ændringer end denne, under udvalgsarbejdet.

Hr. Nør Christensen spørger, hvad pensionisterne snydes for. De bliver ikke snydt for noget. Der sker jo det, at ved nulstilling bliver portionerne sjældnere, men større, og det er en fuldgod løsning også for pensionisterne.

Jeg har med stor interesse læst hr. Glistrups ordførertaler under den tidligere behandling af konsekvenslovforslaget L 14 og set hr. Glistrups bemærkninger om dette nulstillingsraseri, som skulle herske her i landet. Hr. Glistrup anfører, at det skulle være Marcus Rubin, der har indført dette, men hvis jeg ikke husker helt forkert, er det Edvard Brandes, som dengang var finansminister, der må have æren – hvis nogen skal have den.

Jeg vil nu nok sige, at af alle forslag til administrativ forbistring kan jeg ikke se noget, der ville være mere papirusssefremmende end det om at bruge 1914-pristallet. Det ville dog være at besvære administratorer såvel som alle, hvis ydelse er afhængig af priserne, at skrue tiden tilbage til 1914. Det er absurd.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Med tilladelse fra CD's ordfører vil jeg gerne udvide spørgsmålet om effekten for pensionister ved denne nulstilling til også at omfatte invalidepensionister. Det blev i fjor efterår meget stærkt gjort gældende, bl.a. af formanden for Dansk Blindesamfund og invalideorganisationerne, Svend Jensen, at der ved denne nulstilling godt nok kun sker en engangsforringelse af deres ydelser, men det er en forringelse, som, fordi den giver et lavere udgangspunkt, så at sige for tid og evighed vil koste disse mennesker penge. Det mener jeg ikke vi kan være bekendt. Vi er stadig langt fra solidariske nok med de forskellige grupper af handicappede medborgere, som kræver og har ret til, uden at tigge eller noget i den retning, en vidtgående hensyntagen.

Nu har økonomiministeren givet tilsagn om, at han vil se nærmere på sagen for pensionister-